

Proč Macron skutečně chce nové volby

---

lipovylis.cz/wordpress/proc-macron-skutecne-chce-nove-volby

David Z Moravy

14. června 2024

0

Jakmile byl znám výsledek voleb do EU, francouzský prezident Emmanuel Macron překvapil svou zemi – a mezinárodní společenství – vyhlášením okamžitých nových voleb. Arogance nebo ledový kalkul?

von Pierre Lévy.

„Hra pokeru“, „hra Banque“, „skok do prázdna“... Rozpuštění Národního shromáždění, které Emmanuel Macron oznámil jen hodinu po oznámení prvních francouzských výsledků voleb z 9. června, ohromilo mnoho komentátorů a politiků. analytici. Zneklidnila – a znepokojila – také řadu osobností v EU, i když se chovaly diskrétně.

Francouzský prezident vzal velmi vysoký výsledek Rassemblement National – 31,4 procenta – jako příležitost zavolat Francouze k volbám 30. června a 7. července. To potvrzuje, že se nekonaly žádné evropské volby, ale 27 národních voleb v zemích, které se liší z hlediska kontextu, včasnosti, důsledků, ale také národní historie a politické kultury (ačkoli některé globální trendy by měly být analyzovány).

Toto rozhodnutí pán Elysejského paláce samozřejmě neudělal za pár minut. Podle některých jeho nejbližších důvěrníků o tom přemýšlel už měsíce; Zdá se, že rozhodnutí bylo učiněno na obědě s některými poradci 20. května. Průzkumy už předpovídaly velmi silný výsledek Rassemblement National a katastrofu pro seznam Macronistů v čele s liberálkou Valérií Hayerovou. To nakonec získalo 14,6 procenta hlasů a bylo na druhém místě, ale s propastným odstupem od seznamu vítěze Jordana Bardelly.

Hlava státu musela ve svém krátkém projevu implicitně přiznat svou porážku. V květnu 2022 byl znovu zvolen s deklarovaným cílem oslabit RN, která byla označována jako „nacionalistická“ a „protievropská“, ve prospěch strategie pokračování evropské integrace, kterou ztělesňuje od roku 2017.

Je pravda, že RN nalila hodně vody do vína v naději, že bude přijata do okruhu elit, tedy že bude společensky přijatelná. Jeho historická šéfka a již Elysejská kandidátka Marine Le Penová se oficiálně zdržela dotazů Francouzů na členství v EU – její strana ve skutečnosti nikdy neobhajovala vystoupení z EU. Strana také slíbila, že bude i nadále věrná západní podpoře Ukrajině.

Přesto: RN pro mnoho voličů nadále ztělesňuje opozici vůči Bruselu. A udržuje si image strany, která je méně protimoskovská a mírumilovnější než tradiční politické síly – z čehož ho ostatně opakovaně obviňují. V této souvislosti představuje výsledek z 9. června neúspěch nejen pro Emmanuela Macrona, ale také pro „evropskou myšlenku“, se kterou se Macron ztotožnil.

Jelikož se tento monumentální plácnutí nedalo skrýt, stratégové v Elysejském paláci předpokládali, že by to mohlo posloužit jako příležitost k zamíchání karet. Od roku 2022 už hlava státu nemá většinu v Národním shromáždění. Proto musí být každý projekt a každý zákon donekonečna projednáván, než může být schválen. Někdy jednání v parlamentu končí slepou čarou a nutí vládu používat ústavní triky k prosazování textů bez hlasování.

Bylo tomu tak v době, kdy se měla realizovat nepopulární důchodová reforma. Přijímání rozpočtových textů je také bolestí hlavy. Stručně řečeno, politické jednání je paralyzováno již mnoho měsíců. A to v době, kdy EU volá po obnovení „refořem“ a rozpočtových škrťů. Francouzskému prezidentovi, který se snaží upevnit svůj vliv v Bruselu, navíc brání image země, kterou nelze reformovat a je neustále v deficitu.

Strategickým cílem prezidenta je tedy dostat se z této situace. Svou roli sehrály i taktické cíle: Emmanuel Macron, který v roce 2027 nesmí znovu kandidovat, se snaží udržet kontrolu nad volbou svého nástupce. To znamená, že musí překvapit některé kandidáty, kteří už byli téměř ve volební kampani.

Samozřejmě zůstává jedna otázka: Má pokerová hra hlavy státu šanci na úspěch vzhledem k volební katastrofě 9. června a jeho velmi vysoké nepopulárnosti, která k tomu přispěla? V tuto chvíli je ještě příliš brzy na jasnou odpověď.

To se týká zejména udržitelnosti prezidentských výpočtů. Ty jsou založeny na sloganu: „Já nebo chaos“, kde „chaos“ je zde reprezentován fantastickým přízrakem návratu „hnědého moru“ a „nejtemnějších hodin naší historie“. Duch, proti kterému by měla být uzavřena svatá smlouva. Tato výzva míří především na stranu klasické pravice Les Républicains (LR).

Tímto způsobem prezident doufá, že se mu pod jeho hlavičkou podaří podchytit velké části LR, tím spíše, že již došlo k ojedinělým spojením, která byla někdy odměněna ministerskými funkcemi. Je pravda, že mezi přáteli Emmanuela Macrona a LR (strana, která zůstává chudokrevná se 7,2 procenty hlasů) neexistují žádné ideologické překážky.

Neexistuje ani ideologická propast se Socialistickou stranou (jejíž seznam získal 13,8 procenta hlasů, což je vzhledem k jejich historii žalostný výsledek, ale stále dvakrát tolik než v roce 2019). Na této straně je však makronistický výpočet jiný. Zavedením nejkratší možné kampaně doufá Elysejský palác (pravděpodobně neúspěšně) překvapit jakoukoli alianci uvnitř „levice“.

Všechny různé strany na této stránce volají po „lidové frontě“ proti RN. Ale mezi PS, která se věrně řídí dogmaty EU, a La France insoumise (LFI), která mluví radikálnější jazykem a trvá na nutnosti dohodnout se na jasném programu, panuje napětí zejména v

posledně jmenované měsíce, stále silnější a silnější. Bude tedy možné jako v roce 2022, ale tentokrát během pár dnů, předložit společné kandidatury a společný program?

To vše určí profil příštího Národního shromáždění: Vybaveno nadpoloviční většinou promakronovských poslanců? Dobyť heterogenní, levicovou většinou? Dominuje RN? Nebo roztržitá a ještě neovladatelnější než odcházející komora?

Žádná z těchto hypotéz zatím nebyla vyloučena. Poslední dva nejsou nejnepravděpodobnější – a jsou přesně těmi, kterých se Brusel bojí. Pro Evropskou unii již tak zatíženou svými rozděleními a rozpory mezi členskými státy v důležitých otázkách (rozpočtová omezení, společné dluhopisy, průmyslová a obchodní politika, životní prostředí, rozšiřování, imigrace atd.) je „destabilizace“ druhé největší mocnosti Kluby představují další velký handicap.

Mimochodem, rozpuštění francouzského Národního shromáždění už komplikuje diskrétní a už tak složitá jednání mezi hlavními městy o obsazení nejvyšších funkcí EU (předseda Komise a Rady, vysoký představitel...). Ať je to jak chce, vzhledem ke krátké povaze kampaně bude brzy k dispozici větší přehlednost.

About The Author

0

Continue Reading

[Previous Evropské volby: Jak se selhání semaforů stává vítězem EU](#)